

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Autor/ka: Eva Mlátilíková

Název práce: Výukové metody v současné škole vhodné pro práci s biblickým textem - Desatero

Vedoucí práce: doc. Jiří Beneš, Th.D.

Oponent/ka: ThDr. Eva Vymětalová Hrabáková, Th.D.

Eva Mlátilíková se ve své bakalářské práci pokusila představit aktuální možnosti výkladu a přenosu biblického textu, jmenovitě Desatera, pro výuku náboženství ve školách. Autorkou navržené výukové metody by se však jistě daly aplikovat i na výuku v náboženských obcích, sborech, ve farnostech i v rámci setkávání dětí na víkendových kurzech či prázdninových táborech.

Popis: Diplomantka se ve své studii zaměřila na téma Desatera a jeho zprostředkování současnému, zejména dětskému adresátovi. V první části práce, s. 11 - 57 čtenáře seznamuje s místy více, jinde méně zdařilou syntézou výkladových reflexí k Desateru a připomíná jejich stěžejní důrazy. Je však škoda, že se tyto akcenty znovu neobjevují v aplikaci výukových metod druhé části práce na s. 58 - 83. Podrobný návrh vzorové vyučovací hodiny, který vychází z konkrétního výkladu jednoho či dvou přikázání Desatera by byl vhodnou ilustrací, využitelnou případně i v praxi.

Pozitivně: E. Mlátilíková se snažila využít svých dosavadních studijních zkušeností a nabytých pedagogických informací k tomu, aby je propojila s teologickým rámcem svého studia. Činila tak poctivě, poměrně důkladně a v návaznosti na studovanou sekundární literaturu. Pěkně zvolila symbolickou odezvu deseti vyučovacích metod k Desateru. Autor jakékoliv publikace o metodách pojednávaného oboru musí vybrat a charakterizovat omezený počet upřednostňovaných metod. S ohledem na promyšlené téma je tedy počet zvolen velmi transparentně.

Při charakteristice a mapování výukových metod poměrně systematicky popisuje přínos i slabší místa zvolených metod, rozvoj očekávaných kompetencí žáků i vytýčené cíle výuky.

Kriticky: Diplomantka má v názvu své práce uvedeny výukové metody bez konkrétního zaměření a volby, avšak v samotné práci se setkáváme zejména s metodami německé pedagogické školy a tradice, promyšlené v publikacích odborníka na školní pedagogiku Hilberta Meyera. Kapitulu z práce věnuje i

pedagogickému působení Marie Montessori. Českou pedagogiku, didaktiku a metody náboženské pedagogiky napříč konfesemi, stejně jako výuku religionistiky na základních a středních školách však zmiňuje pouze okrajově. Taktéž první historicko-vykladačská část práce není jasně propojena s pedagogickou částí.

Využití jednotlivých metod při výuce Desatera však autorka popisuje schematicky a jako návod na použití. Nepřítomnost propojení metod s konkrétním úsekem Dekalogu mně osobně velice chybí. Možná mu diplomantka mohla věnovat větší část své práce, než všeobecně známému interpretačnímu rámci Desatera.

Po formální stránce se v práci místy objevují gramatické a stylistické chyby a nejasnosti, které však porozumění textu jako celku výrazněji nenarušují. Použitá literatura není zapsána důsledně podle abecedy.

Závěrem si dovoluji autorce položit následující otázky:

V čem konkrétně mohou být zvolené výukové metody přínosem pro výuku náboženství na českých školách? Jaké moderní výukové prostředky využívají?

Jaké učebnice náboženství a náboženské pedagogiky, které vyšly v posledních deseti letech, znáte?

Podle jakých metod byste sama vyučovala téma Desatero a proč?

Z výše uvedených důvodů navrhuji autorce před obhajobou klasifikaci **velmi dobře (2)**.

Ve Velkém Újezdě

ThDr. Eva Vymětalová Hrabáková, Th.D.

30. 5. 2020